



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2012. február 26.
(vasárnap)**

Horváth Géza

TELJES BOCSÁNAT

Lekció: 1Mózes 50,15-21

Alapige: 1Mózes 50,17-21

Amikor látták József bátyjai, hogy apjuk meghalt, ezt mondták: Hátha József bosszút forral ellenünk, és visszafizeti nekünk mindazt a rosszat, amit vele szemben elkövettünk! Ezt üzenték tehát Józsefnek: Apád megparancsolta nekünk halála előtt: Ezt mondjátok Józsefnek: Kérünk, bocsásd meg testvéreid hitszegését és vétjét, hogy rosszat követtek el ellened! Bocsásd meg hát azoknak a hitszegését, akik atyád Istenének a szolgái!

József sírva fakadt, amikor ezt elmondták neki. Oda is mentek hozzá a testvérei, leborultak előtte és ezt mondták: Szolgáid vagyunk! De József így szólt hozzájuk: Ne féljete! Vajon Isten vagyok én? Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa. Most hát ne féljete, eltartalak én benneteket és gyermekeiteket! Így vigasztalta őket, és szívhez szólóan beszélt velük.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, hogy ismeresz bennünket, és áldunk, hogy jól látod, ki énekelte ezt az éneket boldogan, örömmel, hálaadással, a megváltás teljes tudatában: megváltva, megváltva, mily boldogan vallom, a Bárány szent vére által...

Te láttad, Urunk, hogy ki énekelte ezt még bizonytalanul, ki az, aki még üdvössége, örök élete felől, a megváltás, a bűnbocsánat felől bizonytalan.

Ezért kérünk, hogy könyörülj rajtunk mindannyiunkon, Urunk. Szólaljon meg igéd közöttünk, keresd az elveszettet, erősítsd hitében azt, akinek erre van szüksége, gyógyíts bennünket lelkünkben. Kérünk, igazságaidból fejtsd meg nekünk ma is a te titkaidat, hiszen tudjuk, hogy egyedül te fejted meg nekünk, te hű szíveknek Atyja.

Bennünket pedig ajándékozz meg olyan lelkülettel, hogy reád figyeljünk, egyedül tőled függjünk most. Kérünk, hogy érh el bennünket, Urunk, hogy áldhassunk téged azért, hogy együtt lehetünk gyülekezeti közösségben.

Köszönjük az elmúlt hét minden áldását, ajándékát, és minden nehézségét, próbatételét is. Köszönjük, hogy nem hagytál magunkra, kísértél bennünket utunkon. Köszönjük minden dorgálásodat, figyelmeztetésedet.

Kérünk, hadd váljék javunkra mindaz, amit cselekszel az életünkben. Tudjuk, hogy így lesz. Segíts ezt meglátni, elfogadni, ebben gyönyörködni.

Taníts minket életünk útjára, szolgálatunk céljára, hogyan lehetünk só, világosság és kovász a körülöttünk élők előtt. Hogyan adhatjuk tovább azt, amit tőled kapunk, hogy ne maradjon meg nálunk.

Kérünk, könyörülj ezért ma is igehirdetón és igehallgatókon egyaránt, hogy előtted hódolhassunk, tudjunk porba hullani és a porból hallgatni a te beszédedet, és áldani téged, ha hívsz bennünket.

Köszönjük, hogy eléd hozhatjuk megfáradt, elfáradt életünket is. Újíts meg bennünket, égi Atyánk, régi kegyelmedet áraszd ki ránk.

Ámen.

Igehirdetés

Bibliaolvasó kalauzunk szerint napok óta olvassuk József történetét. Mivel ma is lehetnek köztünk olyanok és a tízórás istentiszteleten tudom, hogy biztosan lesznek, akik még nem jártasak a Biblia világában, legyünk most rájuk is tekintettel és röviden foglaljuk össze ennek a családnak a történetét.

Jákóbról és fiairól szól ez a történet. Jákób két fiát: Józsefet és Benjámint különös figyelemmel szerette és tüntette ki. Sokkal jobban szerette őket, mint a többieket, mert a szeretett feleségtől származtak. Éppen ezért József ezt az előnyt ki is használta és ennek minden áldását élvezte. Ezért megharagudtak rá a testvérei, és eladták őt egy egyiptomi rabszolga-kereskedőnek. A szomorú édesapának pedig azt mondták, hogy Józsefet vadállat tépte szét, odaadták a ruháját, amelyen vérfoltok voltak.

Egyiptomban azután Józsefből, a rabszolgából hatalmas úr lesz, Egyiptomnak egyik kormányozója lesz. A fáraó után parancsol az országban azért, mert az egész történetben arról van szó, hogy Isten terve valósul meg. Van emberi gonoszság, van emberi bűn, emberi mulasztás, irigység, harag, gyűlölet, de József, miután — a múlt vasárnap este hallottuk — kijárta Isten iskoláját, megtanulta azt, hogy Isten mennyei világának a szemszögéből nézi a történetét. Azt mondja: ami vele történt, nem véletlen, nem a sors szeszélye, hanem Isten akaratára, Isten előre eldöntött terve valósul meg az életében.

Amikor jön a hét bő esztendő, elteszik a gabonát, a hét szűk esztendőben pedig Egyiptomba megy mindenki gabonáért. Azt olvassuk: Józsefhez kellett menniük, ő írta alá az engedélyező nyilatkozatokat, és így jutnak el testvérei is hozzá. Eleinte nem ismerik meg, hogy ő a József, leborulnak előtte, kérnek tőle, és a Bibliának egyik legszebb jelenete az, amikor József megismerteti magát testvéreivel. Felfedi, hogy ki ő, hogy nem halt meg. Érdeklődik apja felől és a testvéreket felmenti: Most azért ne bánkódjatok, ne keseregjete, mert Isten küldött el engem ti előttetek a ti megmaradásotokért.

Egymás nyakába borulnak, valószínűleg sokáig sírnak, és a történet azzal fejeződik itt be, hogy Jákóbot, az apjukat is elviszik Egyiptomba, pedig az öreg fát milyen nehéz átültetni. Jákób örömeiben vállalja a hosszú utat, vállalja az ezzel járó fáradságot, és József letelepíti családját Gósen földjén, ami Egyiptom egyik legtermékenyebb és legszebb földje volt.

Mondhatnánk (és sok írásmagyarázó itt be is fejezi a történetet), hogy happy end-del végződött, azonban mai igénk, ez az 50. fejezet, még hozzátartozik a József-történetekhez. Ezt mintegy epilógusként olvassuk a történet végén, és ennek az üzenete lett számomra fontos, amit szeretnék most átadni.

Mai igénkben ugyanis van egy olyan központi üzenet, amely sokaknak kérdése lehet. Örülök, hogy nem kellett ehhez keresni ígét, hanem kaptuk az ígét a mai napra kijelölt ószövetségi szakaszból. Ami itt az ígehirdetés során elhangzik, azt mintegy alátámasztja nekünk az úrvacsora, amellyel Isten az evangélium üzenetét akarja még jobban megértetni és megpecsételni.

Ahhoz, hogy megértsük a mai igének az üzenetét, megemlítem, hogy ennek a családnak a történetében a bűn rontását láthatjuk. Hosszú évekig szenvednek emiatt sokan, mert a bűn rontása miatt csak szenvedni lehet. Egyik énekünk így mondja: mi mást, más minket öl. Öljük önmagunkat is, másokat is, és mások is keserítenek bennünket. Ennek a családnak, Jákób, József életében, főképpen a testvérek életében is ott van a bűnnek a rontása. És amit ők elrontanak, azt hosszú évekig takargatják.

Amikor megtörténik József eladása, és amikor megbocsátja nekik József a vétkeiket, és azt mondja: ne keseregjenek, több mint húsz év telik el. Húsz év alatt a testvérek állandóan szembesültek egyrészt a szomorú édesapjukkal, hiszen egy gyermek elvesztését nagyon nehéz feldolgozni. Még ha valaki meg is vigasztalódik, mert nincs kétségük, de ha szóba kerül, évek, évtizedek múltán is a szülőnek mindig könny szökik a szemébe, ha arról a gyermekéről van szó, akit el kellett temetnie.

Húsz éven keresztül, amikor csak szóba került József, nézték — és ami még súlyosabb — elnézték édesapjuknak szomorú arcát. Tudták az igazságot, de nem akarták bevallani, hanem takargatták bűnüket. Isten ígéje azt mondja: aki takargatja az ő vétkét, egyrészt nem lesz jó vége, másrészt pedig egyszer minden bűn napvilágra kerül. Nincs oly rejtett dolog, ami napfényre ne jöjjön, és oly titok, ami ki ne tudódna. Ők is sejtették a szívük mélyén, hogy előbb-utóbb valahogy kiderül. Húsz évig hordják ezt a bűnt, és közben marja egész életüket, egész lelkiismeretüket, és teherként viszik magukkal. Nem tudják bevallani.

A bűn tekintetében azt mondja a Szentírás, hogy aki viszont napfényre hozza bűnét, megvallja, elhagyja, az irgalmasságot nyer. És az ilyen bűnt, amit Isten elé tudunk hozni, bevallani és elmondani: „vétkéztem az ég ellen és te ellened”, azt a bűnt Isten eltakarja. Ha mi takargatjuk, akkor Ő hozza majd napfényre. Az a veszélyes dolog. Azért veszélyes és nehéz dolog, mert akkor már nem lehet rajta segíteni. Ha Isten hozza napfényre, nem lehet rajta segíteni.

Amikor iskolába jártam, volt egy olyan esetünk, hogy valami rosszat tett az osztály, és azt mondta az osztályfőnök: ha bevalljuk, nem lesz következménye, megbocsátja. De ha ő nyomozza ki, ha ő jön rá, hogy ki volt, akkor büntetés lesz. Fel volt adva a lecke. Mit teszünk ilyen helyzetben?

Dávid, az előbb énekelt 32. zsoltárban azt mondta: „elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az Úrnak”. Elhatározta és megtette. A tékozló fiú el-

határozta, hogy felkelvén elmegyek az apámhoz és ezt mondom neki... És elment, és elmondta. Nemcsak elhatározni kell, hanem meg is kell tenni.

Dávid elhatározta — mert mindig itt kezdődik a bűnvallás —, Isten rákényszerített, beszélt velem, és bevallottam hűtlenségemet az Úrnak. Mi lesz az eredménye? A boldogság. Boldog ember lesz, mert átéli, hogy Isten megbocsátott neki. Dávid ebben a zsoltárban nemcsak az ő vétkeiről beszél, nemcsak a bűnbocsánatról beszél, hanem arról a boldogságról, amit a bűnbocsánat eredményez, kivált az életében. Az a boldog ember, akinek a bűne megbocsátatott és vétke el lett fedezve.

Mikeás próféta könyvében van megírva: Isten a tenger mélyére veti el minden vétkünket. A 103. zsoltárban pedig így szól: Áldjad, lelkem, az Urat, mert megbocsátja minden bűnödöt és meggyógyítja minden betegségedet.

A két igében van egy közös szó, amit szeretnék most kiemelni, ez a szó: *minden*. Tenger mélyére veti *minden* bűnünket. Megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.

A Szentírás hangsúlyozza, hogy Jézus Krisztus bocsánata teljes bocsánat. Mivel az Ő egyszeri golgotai keresztáldozata teljes, tökéletes áldozat (Zsidókhhoz írt levél). Ezért az ember felé a megváltása is, a bocsánata is teljes és tökéletes.

A 373. halleluja ének szerint: „Az üdv, mit Krisztus Jézus ad, örök, teljes, szabad. E szent örökséget, szívem fogadd el teljesen. Az ige tisztán hirdeti, és az Úr hű, higgy neki, hogy teljes váltságot hozott megváltó Krisztusod.”

József megbocsátotta testvérei vétkeit. Amikor megismerteti magát: én vagyok, József — akkor ezzel együtt bocsánatot is ad nekik. Azt mondja: most azért ne keseregjete, ne bánkódjatok. József felmenti őket. Van joga őket felmenteni? Van, mert ellene követték el a bűnt. Mindig annak van joga bocsánatot adni, aki ellen a bűnt elkövették. József ellen követték el, neki van joga bocsánatot adni testvéreinek, és azt mondani: most azért ne bánkódjatok, most azért ne keseregjete.

És akkor történik valami. Az epilógus. Mai igénk. Meghal Jákób, az édesapa, hazaviszik eltemetni a makpéla barlangjába, amit még Ábrahám vett, amikor Sára meghalt. Azután visszamennek Egyiptomba, és a testvérek kétségbeesnek. Azt mondják egymás között: hátha most József elveri rajtunk a port, mert csak apánk miatt volt ő kesztyűs kézzel hozzánk. Számon kéri rajtunk bűneinket, hogy mit vétettünk ellene. Ezért odamennek Józsefhez, leborulnak előtte és azt mondják: apánk azt mondta életében: bocsásd meg a hitszegésünket.

József az apja mellett volt, nekik sok mindent kellett bepótolni. A sok elmulasztott évnek beszélgetéseit, szeretetét kellett pótolniuk egymás felé. Azt gondoljuk, hogy Jákób ezt nem mondta volna meg Józsefnek? Miért mondják azt, hogy a mi apánk ezt mondta? Egyrészt vagy mondta Józsefnek is, vagy pedig nem mondta, de akkor miért találták ki? Miért hivatkoznak az apjukra? Érhetetlen ez számunkra.

A mai igének az üzenete világos számunkra. Így hangzik: nemcsak az a kérdés, hogy tudsz-e bűnt vallani, hanem az is kérdés, hogy el tudod-e fogadni a bűnbocsánatot. Ez a mai igének csodálatos üzenete. Nemcsak a bűnvallás a

kérdés, de az is nagy kérdése az életünknek, hogy elhisszük-e, hogy Isten megbocsátott. El tudjuk-e fogadni a bűnbocsánatot?

Tizenhét év telt el aközött, hogy József azt mondta nekik: ne bánkódjatok, és míg Jákób meghal, és azt kérik: bocsásd meg a vétkeinket. Tizenhét éven keresztül ők nem éltek igazán a bűnbocsánat felszabadító örömeiben. Még mindig ezzel foglalkoznak, mindig azt mondják Józsefnek: bocsáss meg nekünk. Aztán eltelik még 5, 10, 20, nem tudom mennyi év, még megint mennek, hogy bocsásson meg nekik? Jaj, vétkeztünk ellened. Mikor hagyják már el? Mikor fogadják el? Az igében azt olvassuk: József sírva fakadt. Itt már nem örömeiben sír József. Akkor örömeiben sír, hogy itt vannak a testvérei, apám él, találkoztunk és valamit elrendeztünk. De itt József keserűségében sír, mert testvérei nem fogadták el a bűnbocsánatot.

Régen láttam egy külföldi képeslapot. Valaki azt az ígét akarta megfesteni, hogy Isten tenger mélyére veti minden bűnünket. A képen egy tengerrészlet volt, látszott a tengerfenék is, a víz tetején pedig egy csónakban egy emberke ül, és alatta, a tengerfenéken, vannak a bűnei, amelyek meg vannak bocsátva. A csónak mellett egy bója volt, a bóján egy tábla: Horgászni tilos! Tehát azokat a bűnöket, amelyeket Isten megbocsátott, amelyek a tenger fenekén vannak, nehogy már elkezd kihorgászni.

Valóban ezt akarják itt József testvérei. Kihorgászni azt a bűnt, amit nekik József megbocsátott. Mit jelent ez? Három dolgot:

Egyrészt azt jelenti, ennyire bizalmatlanok vele szemben. Ezért sír József. A hitvallásunk és a Szentírás azt mondja: a mi hitünknek az irányultsága az a bizonyos megismerés egyrészt, hogy igaznak tartom mindazt, amit Isten az Ő igéjében kijelentett, másrészt pedig az a szívbeli bizodalom, hogy Isten nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és életet ajándékozik ingyen kegyelméből.

Mi a mi hitünk irányultsága? Nem az, hogy van Isten, ez még nem hit. A mi hitünk irányultsága az, hogy tudom, hogy ez az Isten nekem bűnbocsánatot adott. Nekem is örök életet, bűnbocsánatot adott ingyen, az Ő kegyelméből. Ezt nem elfogadni: hitetlenség.

Miért sír József? Azért, mert bizalmatlanok vele szemben. Még mindig azt feltételezik, hogy József bosszút áll rajtuk.

A másik, ami emögött lehet, hogy József sírva fakadt az, hogy úgy érezhette, ennyire félreismerték. Illetve nem ismerték Józsefet. Félreismerni valakit, annyit, mint nem ismerni.

Mit mondott Jézus egyszer Fülöpnek, a tanítványnak? Fülöp, ennyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem? Miért vádolja Jézus Fülöpöt? Ennyi ideje veletek vagyok, annyi mindent hallottál, annyi mindent láttál, sok mindennek a tanúja voltál, sok mindent átéltél, Fülöp, és nem ismersz engem, nem tudod, ki vagyok? (János 14.).

A harmadik, ami miatt sírhatott József, hogy képmutatónak tartották. Hogy ő megjátssza magát, csak az apja miatt nézi el az ő bűneiket. Mosolyog, és hátulról majd ledöfi őket. Ennyire nem tartják igaznak az ő szavait, tetteit, cselekedeteit? Még mindig kételkednek.

Amikor Jákóbnak megmondják, hogy a te fia, József él, és Jákób nem akarta elhinni, és akkor meglátja a szekereket, az ajándékot, a gabonát, amit József küldött, azt mondja: most már elhiszem. Hirtelen felragyog neki, hogy József él.

Innen is láthatjuk József jóindulatát, szeretetét, irgalmát. Mijük volt, amit ne kaptak volna Józseftől, és még mindig kételkednek.

Igen, mert felszabadult, örömteli hívő élet helyett a nem elfogadott bűnbocsánat, a nem komolyan vett bűnbocsánat mindig félelmet, bizonytalanságot kelt a szívünkben. Ezért vigyázzunk, és ezért vegyük komolyan.

Amikor Jézus azt mondja (Lukács evangéliumában) két embernek is: megbocsáttattak a te bűneid. Ha ezek az emberek elkezdtek volna visszakérdezni: Úr Jézus, melyik? Tényleg mindegyik? Még amit húsz éve elkövettem is? — Mit csináltak ezek az ember? Elhitték, elfogadták, és ennek örömeivel mentek tovább. Ennyit lehet tenni: elfogadni, megköszönni és ennek az örömeivel élni. És ezek elmondták, hogy mily nagy dolgot tett velük az Isten. Nem azon dilemmáztak, hogy tényleg megbocsátotta-e? Hanem éltek azzal, hogy ők bocsánatot kaptak. Csodálatos tanítása ez a mai igének.

Éppen ezért, itt József testvérei három dologgal nincsenek tisztában.

Egyrészt nincsenek tisztában a jogállásukkal. Azt mondják Józsefnek: szolgáid vagyunk. Mivel nem fogadták el a teljes bocsánatot, ezért fejükben nem rendeződött jogállásuk kérdése. Aki nem fogadja el Isten teljes bocsánatát, nem lesz tisztában Isten előtti helyzetével és jogállásával, pedig erről a Biblia sok helyen szól. Szól ilyen igékben például: fiak vagytok, akik befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiai legyenek (János 1.).

Mi a jogállás? Fiú. Mit mond az Újszövetség? Ha fiú, akkor örökös. Ha örökös, akkor az igaz: minden tiétek, ti pedig Krisztuséi, Krisztus pedig Istené. Teljes fiúság kérdése. Elmegy a tékozló fiú (Lukács 15.): Atyám, tégy engem olyaná, mint a te béréseid között egy, mert még nincs tisztában jogállásával.

Az Atya azt mondja: hozzátok a legszebb ruhát, húzzatok gyűrűt, hozzátok a sarut, mert ez az én fiam. Kimondja a visszatérő és bűnbocsánatot kapott fiú felett az atyai felmentést, és belehelyezi elveszett jussába — ahogy egy énekünk mondja.

És ezek mik akarnak lenni? Még mindig szolgák, szolgai módon akarnak viselkedni, és nem úgy, mint szabadok. Pedig azt mondja az ige: Ha a Fiú megszabadít titeket, akkor valósággal szabadok lesznek. Drága tanítása ez az igének.

Nincsenek tisztában imádatuk irányultságával sem. Leborulnak József előtt. József felemeli őket, és azt mondja: Isten vagyok én? Ti nem tudjátok, ki előtt kell leborulnotok. *Az Istent imádd, és csak neki szolgálj! Szeresd az Urat, a te Istened teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből, teljes elmédből!* — Ne engem, ki vagyok én?

Igen, de ezek nincsenek tisztában azzal, hogy kit imádnak és miért imádják. Amikor leborulnak József előtt, akkor azt hiszik, a sorsuk József kezében van. Miért? Mert nem fogadták el a teljes bocsánatot. József már régen tudja, hogy az ő sorsa Isten kezében van, mert ami történt, Isten azt jóra fordította. Ami tör-

tént: kútban, kereskedő karavánban, börtönben, Potifárné udvarában. Ami történt az életemben, az az Úrtól jött. Ezért szeretem és áldom az Úr Istent.

Nincsenek tisztában szabadságuk, és felszabadított életük következményeivel, mert félnek. József azt mondja: ne féljetek. Mert az az ember, aki nem veszi komolyan a bűnbocsánat teljességét, annak a szívében félelem lesz.

Összefoglalva: Isten ígéje szerint Jézus Krisztusnak a bocsánata teljes, szabadítása valóságos, és radikális. Akit Ő megszabadított, az szabad. Átvitt az Ő szerelmes Fiának az országába. Világosság vagytok az Úrban, éljtek úgy, mint a világosság fiai.

Hol van itt az a boldogság az életünkben, hogy boldog az, akinek a bűne megbocsáttatott, vétke elfedeztetett? Hitvallásunk azt mondja: Jézus Krisztust úgy várjuk, mint azt az ítélőbírót, aki rólunk minden kárhoztatást elvett. Mi Jézust nem félelemmel várjuk vissza. Odaállt helyettünk és érettünk az Isten ítélőszéke elé, és eleget tett. Nincs semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Jézus Krisztusban vannak (Róma 8,1).

Ha valaki még kétségeskedik, írja fel magának a Róma 8,16-17-et és tegyék a lakás falára: „Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt, hogy valóban Isten fiai vagyunk.”

Befejezem egy halleluja éneksorral: „Tiéd örökre, megváltva véreden, megmosva általad, tied szívem”. Teljes a bocsánat, mert tökéletes a megváltás, és amikor Jézus Krisztus, valakinek megbocsátja a bűneit, a tiedet, meg enyémet is, azok meg vannak bocsátva. Én tudom, hogy sok bűnöm bocsáttatott meg, ennek csak egyetlen következménye van az ige szerint, az, hogy jobban szerettem Őt. Nem az, hogy kétségesebb vagyok, hogy tényleg megbocsátott-e, hanem ennek a következménye csak egy lehet: jobban szeretem Őt.

Ha valaki ebben kétségeskedik, az ne csak a hirdetett ígére figyeljen, hogy teljes a bocsánat, hanem nézzen az úrasztalára is, hogy tényleg komolyan gondolta Isten: megbocsáttattak néked a te bűneid.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, hálaadással köszönjük neked újból a te egyetlen, tökéletes golgotai kereszthalálodat. Köszönjük, hogy az ige tisztán hirdeti, az Úr hű, bárcsak hinnénk is neki, bárcsak elhinnénk, hogy amely bűnt eléd hozunk, megbánunk, elhagyunk, te azt tényleg megbocsátod, és ennek örömeivel mehetünk és élhetjük az életünket, szolgálhatunk neked, és hívhatunk másokat, még bűneikben levőket, hozzád.

Kérünk, segíts nekünk ebben, hadd tudjunk örvendező, hívó, felszabadult keresztyén életet élni a Lélek vezetése alatt, a te szabadságodban.

Kérünk, hordozz bennünket, szeretteinket. Áldd meg betegeinket a kórházban vagy otthon. Ne engedd, hogy hitükben meginogjanak. Engedd, hogy súlyos betegeink is végig meg tudják állni a nagy tusát, tudva azt, hogy erőt, Urad, a Krisztus ád.

Kérünk, vigasztald gyászolóinkat, emeld fel a gyengéket. Te alázd meg a gőgöket, a magabiztosakat, Urunk. Irányítsd életük körülményeit úgy, hogy lás-

TELJES BOCSÁNAT

sák meg: nincs üdvösség senki másban, csak rád van szükségünk: a bocsánat, az örök élet, az üdvösség, egyedüli, egyetlen forrására.

Kérünk, hallgasd meg azt is, amit most csendben eléd viszünk imádságainkban.

Ámen.

630

Isten Báránya

Rappard, Dora (1842-1923)

Ford. Vargha Gyuláné (1863-1947)

 Rappard, Dora (1842-1923)



Is ten Bá - rá - nya, Te ott a Gol - go - tán

Tel - jes győ - zel - met vet - tél a harc u - tán.

Üd - vőt ta - lál - hat már az e - gész vi - lát,

Mert meg - fi - zet - ted ott bú - nünk vált - ság - dí - ját.

Fenn - szó - val hír - de - téd a ke - resz - ten:

"El - vé - gez - tem, el - vé - gez - tem!"